

МОЛОДІЖНИЙ КОМУНАР

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Виходить з 1 грудня 1939 р.

Вівторок, 26 травня 1987 року

№ 64 (8883).

Ціна 2 коп.

ПЛЕНУМ ОБКОМУ ЛКСМ УКРАЇНИ

«Не дати загаснути вулкану», — ці слова з емоційного виступу інженера-гідротехніка ПМК-14 Олександрійського району **Наталії КЛОЧЕНКО** досить точно відобразили одночасно і ясні, і тривожні перспективи підвищення демократичних начал у роботі первинних комсомольських організацій області. — Якоюсь мені, як члену бюро райкому комсомолу, довелося почути, що після звітно-виборної конференції складу РК ЛКСМУ просто по-виздрити треба. Лише згодом зрозуміла, що мали на увазі виключно «ідеально» дібрані анкетні дані. Так, до виборних органів і сьогодні все ще підбираємо майже заочно, тож нічого в тому дивного, що з багатьма членами бюро я до сих пір так і не знайома. Вони або шверть у своїх основних обов'язках, або просто пасивні і тому непомітні.

— Напередодні пленуму обкому ЛКСМУ я розмовляла зі своїми учнями, — ми бесідуємо з учителем англійської мови Онуфрієм Олександровичем **КОВАЛЕНКОМ**. — Пробували порівнювати свою роботу з іншими первинними, зокрема, названими у інформаційній доповіді обкому комсомолу, яка була опублікована в газеті. І знайте, навіть загальна оцінка — слабенька «тріска». Навіть і цікаві справи, свої задуми, а перебудовувалося повільно. Може, часу ще замало, щоб відчувати реальні зміни? Трохи заздрю учням молодших класів — коли вони стають членами Спілки, уже не буде такого різкого контрасту між комсомольцем чотирнадцяти-та сімнадцятирічним. Мабуть, сьогодні ще ранувато ратувати за об'єднання учительської й учнівської комсомольських організацій — різні неонакові, як не ховай: вік, досвід, життєві орієнтації. Як член бюро райкому ЛКСМУ бував на звітно-виборних зборах в Онуфріївці і в Зіньківській школі. Зізнаюсь, надмірної опіки не бачив: вибори були широкими, чесними і, сподіваюсь, правильними.

Секретар комітету комсомолу швейної фабрики **Світлана БАЛЕНКО**, комсорг Семенівського заводу **Григорій Тетяна ГОРІСЛАВЕЦЬ** і заступник секретаря комітету комсомолу міського управління **Вікторія КОХАН** приймали з Олександрійського району. Вони — члени постійних комісій і тому мають окрему думку з цього приводу. Якщо об'єднати все скляне ними, напрошується досить категоричний висновок: у старому варіанті комісії вже неідеальні. До останнього часу діяли лише паяжальні їхніми членами. Контроль за роботою був поганим. Відтепер доведеться звітувати чітко, доводити — довіряти не випадково. — Та й навіщо члени комсомолу дадуть просто «перебудувати

в комісії, — підсумувала нашу бесіду **Вікторія**. Це ж питання — гласність роботи членів виборних органів — гостро поставив у своєму виступі на пленумі обкому комсомолу і вчитель Сокопівської СШ Кіровоградського району **Віталій ЗАВІНА**. — Ми розформували учком, — сказав, виступаючи, директор Федорівської СШ цього ж району **Гліб ПОДКОВСЬКИЙ**, — зосередили центр управління в руках самого комітету комсомолу. Так дійово реалізуємо комплексну програму виховання підрастаючого покоління через розширення учнівського самоврядування, розвиток ініціативності та відповідальності. Учимо не діяти за шаблонами.

ментовано зупинився у своєму виступі другий секретар Кіровоградського міського комсомолу **Сергій АЛИМОВ**. Як один із шляхів вирішення проблеми вільного часу молоді та підвищення її соціальної активності він назвав дальшу діяльність міського молодіжного центру «Кірово-вель». С. Алімов, зокрема, запропонував на базі закладеного центру провести експеримент по створенню умов для виховання гармонійно розвинутої особи.

Наголосивши, що з участю молоді основні виробничі фонди за минулу п'ятирічку зросли на третину, навівши факти здобутків в інших сферах, другий секретар обкому Компартії України **Є. В. МАРМАЗОВ** у своєму виступі на плену-

свиним технологіями, — інфра недостатня. Прикладі дійсно самовідданої праці є, і на них має рівнятися загаль. У Зіньківському районі 14 комсомольсько-молодіжних ланок по вирощуванню кукурудзи методом бригадного підраду зібрані культури з площі 3 тисячі гектарів при урожайності понад 50 центнерів з гектара. Або ось приклад доярки колгоспу імені Енгельса Новоархангельського району **Наталії Оскирко** — середній обласний показник надойв молока від корови складає шість кілограмів, а вона та її подружки по фермі щодня мають 13.

— Забагато формалізму, — сказав далі **Є. В. Мармазов**, — і в науково-технічній творчості молоді. Це стосується і реконструкції

сольських організацій Устинівського райкому ЛКСМУ; **С. АЛИМОВ** — другий секретар Кіровоградського міського комсомолу; **Ю. ЛЕЩІНА** — секретар комітету комсомолу виробничого об'єднання «Дніпроенергобудпром»; **Н. ОСКИРКО** — доярка колгоспу імені Енгельса Новоархангельського району; **Н. КЛОЧЕНКО** — інженер-гідротехнік ПМК-14 Олександрійського району; **В. ОСАДЧУК** — механізатор колгоспу «Рассвет» Голованівського району; **О. КОВАЛЕНКО** — заступник голови по роботі з молоддю колгоспу імені Горького Долинського району.

По першому питанню пленум обкому ЛКСМУ прийняв постанову.

Пленум затвердив постійні комісії обкому ЛКСМУ.

На пленумі обкому ЛКСМУ виступив другий секретар обкому Компартії України **Є. В. МАРМАЗОВ**.

У роботі пленуму обкому комсомолу взяли участь завідувач відділом робітничої молоді ЦК ЛКСМ України **І. ХОХЛЕНКОВ**.

мі зазначив, однак, що ви-моги все ж набагато вищі. — Яку б практично сферу діяльності не взяли, всюди є прорухи, жодної справи не доведено до логічного завершення.

Першочерговим завданням для молоді нині є завдання навчитися господарювати. — продовжив він. — Господарювати економічно грамотно. Поки ж ми насторожує пасивне обговорення проекту ЦК КПРС «Основні напрями перебудови політичного і економічного життя трудящих». У звітах — правильні красиві цифри, але це формалізм чистої політи.

Як відомо, у XII п'ятиріччі 60 процентів приросту матеріальних ресурсів маємо одержати за рахунок економії. А щоб цього досягти, треба знати, як рахунок цього. На жаль, сьогодні в КМК ще немає справжніх особистих рахунків економі. І взагалі — у соціалістичному ампліванні багато формалізму. Щоб подолати відставання з початку року та ліквідувати заборгованості попереднього періоду, у сільському господарстві має бути введений на інтенсивні фактори. Треба продовжувати направляти молоді в сільськогосподарське виробництво. 36 процентів серед КМК, що працюють сьогодні на вирощуванні кукурудзи за проgre-

дуючих підприємств — біль-ше чомусь не прибувають добровільно на пускові об'єкти ВО по сілках «Червона зірка», завод «Гідросила».

Загалом був і рух за підвищення якості виробництва товарів народного споживання. Цього року зменшилася, причому, різко кількість наймівуваних продукції зі Знаком якості. Скажімо, ще 1986 року Кіровоградське виробництво швейне об'єднання випустило 6 моделей з індексом «мол» («молодіжна») на суму 13 тисяч карбованців, а цього року планується обмежитися всього 4 видами на суму у 8 тисяч карбованців.

У соціальній сфері питання з питань — житло. Тому найгострішу увагу треба приділяти проблемі молодіжних житлових комплексів. Обмежуватися однією адресою — ДБК — не можна, очевидно, цілком по силах організувати будівництво МЖК-2, МЖК-3 тощо на «Червоній зірці», «Гідросилі», заводів-підприємств, виробничому об'єднанні «Олександрія-автіла», у Світловодську. Причому, робити це неодмінно комплексно, не обмежуючись самим житлом. У разі потреби можна використати цікавий досвід наших сусідів — молодих будівничих МЖК Дніпродзер-жиська,

Але одночасно з цим не можна забувати і про оновлення існуючих об'єктів. У тому числі — культурно- побутового призначення; багато з них уже в аварійному стані. Тут і можна конкретно застосувати вазівську ініціативу молоді.

— Таким чином, — підсумовуючи, сказав **Є. В. Мармазов**, — необхідність докорінної перебудови на- зріла. Знизу доверху, на всіх рівнях. Великим резервом у цьому залишається зміцнення зв'язків і відда- ча членів виборних органів. Брак потрібного досвіду і помилки через це хай не зневіряють у правильності шляху. Можливості для якісного прискорення є. Молоді області повинні виправдати покладені на неї сподівання.

ПІСЛЯ ЗАКІНЧЕННЯ РОБОТИ ПЛЕНУМУ МИ ПОШКАВИЛИСЯ ДУМКОЮ ДРУГОГО СЕКРЕТАРЯ ОБКОМУ КОМСОМОЛУ ВОЛОДИМИРА ІВАНОВА ПРО ХІД ПЛЕНУМУ ОБКОМУ ЛКСМУ.

— На мій погляд, розмова про шляхи перебудови конкретно для кожної первинної області вдалася. Хоч окремим з виступаючих, можливо, і недовистало красномовства, головним все ж будемо вважати щирість, аргументованість і діловитість їхніх виступів. Очевидно, це й варто було припускати. Скажемо відверто — під час підготовки пленуму керувалися виключно принципом добровільності. Либонь, тому гостре обговорення почутого, активний контакт із задом і змінили кількість бажаних, які попередньо записалися на виступи.

Цьому напевне сприяв новий підхід у підготовці. І в тому, що в «Молодому комунар» кілька разів анонсувався порядок денний пленуму, повідомлялося про відкритий телефон для до- відок про наступний пленум і пропозиції щодо його роботи. І надалі варто буде — очевидно, ще більш зарані — друкувати інформаційну доповідь — попереднє ознайомлення явно дало користь: виступи були конкретнішими і конструктивнішими.

Пленум підтвердив припущення, що молоді до серйозної розмови про перебудову були готові. Намічені проблеми і ті чи інші способи їх вирішення, як ми побачили, уточнялися в самому ході дискусії. І добре, що розмова вишла без гучних трибунських фраз та дешевих ораторських ефектів.

— Це лише перші враження. Але вже тепер з усією певністю варто загадувати: і всі наступні пленуми без винятку мають бути принаймні такими, як цей. Кожен з учасників членів виборних органів і, зокрема, кожен член шойно сформованих постійних комісій обкому комсомолу хан іде із власною думкою по суті питань, що на порядку денному, та всіх інших, поточних. І — в діловитих пропозиціях. Як і сьогодні, ясні неодмінно врахуються при ухваленні плану наступної роботи. Це, звичайно, один із цілком реальних шляхів такої потрібної перебудови.

Імені XX з'їзду ВЛКСМ

Бюро обласного комітету комсомолу постановило за активну участь у соціалістичному змаганні назустріч XX з'їзду ВЛКСМ та досягнуті високі результати присвоїти звання «Колектив імені XX з'їзду ВЛКСМ» таким виробничим колективам:

КМК ділянки механічного оброботу шин переміщення Кіровоградського виробничого об'єднання «Друк-маш» (бригадир **О. Мелихов**, групкомсорг **В. Мальковський**);

КМК намотувальниць цеху № 2 Кіровоградського заводу радіовиробів імені ХХІІ з'їзду КПРС (бригадир **З. Жабовицька**, групкомсорг **Л. Бурдейна**);

КМК бригади апаратників цеху № 3 Світловодського заводу чистих металів (бригадир **І. Єлсєєва**, групкомсорг **І. Атапіна**).

Вітаємо переможців із присвоєнням почесних звань і бажаємо нових трудових здобутків!

ІЗ ДЖЕРЕЛ, ОСВЯЧЕНИХ ЛЮБОВ'Ю

Нинішня річниця з дня народження корифея українського театру **М. Л. Кропивницького** співпала з 90-річчям створення трупи його учня і соратника — актора та режисера **Д. А. Гайдамаки**. Цьому ювілеєві присвячена виставка, що відкрилася 23 травня у меморіальному музеї **М. Л. Кропивницького** в Кіровограді. Серед експонатів — фотографії трупи, рукописні матеріали, предмети побуту, книги.

Виставка збрала багато шанувальників українського театру і національної культури. Це не випадково: трупа **Д. А. Гайдамаки**, як сказав на відкритті виставки режисер Кіровоградського українського музично-драматичного театру імені **М. Л. Кропивницького** **М. К. Горюхов**, була тим містком, що єднає здобутки театру корифеїв із сучасним життям українського радянського театру. Ви- йшовши 1897 року із театру **М. Л. Кропивницького**, трупа **Д. А. Гайдамаки** зберегла і пропала основні його принципи — народність, демократизм, високу ідейність та художність. Із невичерпних джерел мудрості — шедеврів Старицького, Кропивницького, Карпенка-Карого черпала трупа своє творче натхнення.

Н. СЕЛЕЦЬКА.

ЗАЛИШАТЬСЯ САМІ ОПТИМІСТИ?..

«Доручити оргкомітету у двотижневий строк спільно з міжкомітетним відкрити у місті поточний рахунок МЖК». (Із постанови II місцевої конференції молодіжного житлового комплексу міста Кіровограда).

Звіт організаційно-виконавчого комітету МЖК був вкрай лаконічним і емоційним. Оригінальним, тобто, таким, що містить для слухачів щось нове, він по праву міг видатися хіба що нечисленним гостям — для 170 ж делегатів другої конференції кожен пункт і положення були реальною дійсністю і повсякденністю, що відділила їх від 3 листопада 1984 року. Першим пунктом постанови тодішньої, першої, конференції МЖК було коротке і яке ж світле: «Визнати можливою організацію в місті Кіровограді молодіжного житлового комплексу».

Наперед змушені сказати, що бути заанагорованим у тоні цитованого вислову рядка з постанови вже другої конференції також ризиковано. Скажіть, про що більше, як тільки просто про свій банківський рахунок, говорять ті слова? Про статус юридичної особи? Це зрозуміло і так. Так само, як і те, що майже три роки для такого «рішучого» кроку — строк завеликий. Але ж, але...

Репліки, якими вже після

закінчення роботи двогорічної конференції обмінювалися її делегати і учасники, підтверджували її високий емоційний рівень. Нибіго ще вищий, ніж у 1984-му. Невірно говорити про сірість виступів під час обговорення доповіді, а якою виступив голова оргкомітету В. Нікітінський, — красномовства ораторам позичати було нічого. Та, звісно, аби лиш в емоціях суть...

Щиро кажучи, якийсь один висновок не формулюється. Ні по питанню МЖК взагалі, ні по ходу другої конференції зокрема. Можливо, так, у деталях, і вирізняється кожне велике дітище?

Спробуємо підбити певні віхи в біографії МЖК. За час, що пройшов прийняти від минулої, установчої конференції, зміни відбулися. Причому дуже різноманітні. Скажімо, сам організаційно-виконавчий комітет, як було самокритично зазначено в самому звіті, змінився на 95 відсотків. Логіка підказує, що не позначилося на роботі це не могло. І дійсно, за весь попередній період кандидати в МЖК встигли лише відпрацювати у вигляді вступного змагання для будівництва першого об'єкту МЖК на чотирьох майданчиках. Голова комітету назвав усі — у мікрорайоні № 102, у фоні старого автовокзалу, на реконструкції вулиці Деніпа та у складі сільського молодіжного житлового комплексу на базі колективу імені Божкевича у селі Федорівка Кіровоград-

ського району. І ще назвали такий відривний факт, що перші 108 чоловік вже працюють на Кіровоградському домобудівному комбінаті. Ці сто вісім чоловік і отримають у майбутньому ключі від того першого емігрантського будинку.

Та гірше те, що на цьому — житлі, тобто, його зведенні, — члени МЖК на сьогоднішній день обмежуються. На конференції другим питанням якраз і було внесення змін в документи по МЖК — до Статуту. Положення про МЖК, Положення про організаційно-виконавчий комітет по створенню й організації життєдіяльності МЖК м. Кіровограда тощо. Тож якотр було нагадано, що МЖК — це будівельна організація молодих зодчих, а громадська організація, що на добровільних началах об'єднує за місцем проживання робітників, інженерів й науково-технічну молодь.

Голова оргкомітету виділив кілька аспектів, через які програма максимум культивації введено і довго. Будівництво, яке буде вестися, уже приречене на фрагментарність: будинки там — булинки тут... При тому жме житлові будинки, а саме поняття «комплексу» ще до наївної не-реальності.

Бо вирісло в проблему й таке банальне зовні питання, як зацікавленість у будівництві підприємств.

підприємств, які, зведення, дають кошти на зведення. Пробуємо зрозуміти тут все явніше тому, що рішенням міжкомітетним з кожного міськкомітету збираються близько сорока процентів фондів на квартири для виділення потребуючим з не виробничої сфери. «Чи не забагато ли на масштаби МЖК?» — запитали й цього разу.

Конференція закликала зобов'язати директатних представників цієї сфери (невиробничої) нарівні з бізнес-виробничими ставати на будівельному майданчику.

На закид про неактивність самих емігрантів на домобудівному комбінаті виступаючи говорив якраз про протилежне: що 108 добровольців роботи в повну силу там немає. Навіть при тих потужностях, що є, продуктивність праці можна, мовляв, підвищити в півтора рази! А якщо наладити роботу бетонно-змішувального цеху, то, знову ж таки, реальним у найближчій перспективі будуть Кіровоградський МЖК-2, МЖК-3 тощо. А якщо в роботу хоч трохи більше механізмів, то й взагалі...

Учасники конференції одностайно зійшлися на то-

му, що задля користі справи самому оргкомітету треба буде серйозніше взятися за власне проектування МЖК, за дійсно комплексний план забудови — лексний план, скажімо, свердловчани. «Давайте!», — це слово в різному сточенні звучало від початку і до кінця роботи конференції. Та від занадто загального його формулювання зрештою намірили до конкретних намірів. Скажімо, якщо давати, то спільно. Якщо розгоріти масштаби, то з допомогою збільшених працівників оргкомітету. Якщо будувати, то серйозно і стабільно. З цим у постанові, скажімо, доречними стали, такі рядки: «неполітати перерад міськкомітетом про прийняття рішення про будівництво другої черги МЖК на майданчику 102-го мікрорайону та про відведення земель під вказаний комплекс, про виділення засобів на проєктно-дослідницькі роботи, а «новому комітету підготувати й затвердити соціально-економічні завдання на проєкування МЖК-1» тощо...

Будуть плани, конкретні, реальні — будуть люди. Вірніше, вони є, але без певності й ясності перспектив. Новий комітет, який і обрали конференція, на чолі з новим головою (ним обрано інженера-техніолога з «Гідросили» С. Балазовського) і уповноважено до скорішого вирішення цих і подальших питань. До цього прислали й запрошені на конференцію перший заступник голови Кіровоградського міськвиконкому В. О. Ткаченко, головний архітектор міста В. В. Жосан та секретар Кіровоградського райкому партії обласного центру В. Д. Мішуря.

Наш кор.

28 травня —
День

прикордонника

До уваги воїнів, звільнених у запас з прикордонних військ КДВ СРСР і котрі виконували міжнародний обов'язок в Демократичній Республіці Афганістан!

Кіровоградський міський клуб воїнів-інтернаціоналістів запрошує вас 28 травня 1987 року в День прикордонника провести свято на Обозівському водосховищі.

В програмі свята:

16.00 — 17.00. Збір на площі імені С. М. Кірова.

17.00 — 17.30. Урочистий мітинг, присвячений Дню прикордонника, який відбувається біля Будинку офіцерів.

17.30. Вхід на Обозівське водосховище.

18.00 — 22.30. Спортивно-художнє свято.

ПОВЕРТАЮЧИСЬ

ВОСТАННЄ ОСТАННІЙ ДЗВІНОК

Давно вже в усіх школах встановлено електричні дзвінки, що добросовісно відраховують час, сповіщають про початок уроків і їхній кінець. Та двічі на рік всі електричні дзвінки мовчать. І слово бере старий, добрий дзвінок, якого зберігають тепер у школах як реліквію. Він сповіщає про початок навчального року і про його кінець. Мабуть, тому і дунає він так дівіно, що так довго доводиться мовчати. «Дзень-дзень — останній день!». Нибі й весело звучить, а від того ще сумніше. Ному відповідають маленькі дзвіночки, що тримають у руках десятикласники: «дзень-дзень».

Традиційне свято останнього дзвоника. Усе, нибі як і завжди: зібралися перед школою, напутні слова вчителів, батьків. Але ж ні! Більш не зазвучить цей дзвінок для Ігори МЕЛЬКОВА і його однокласників — випускників Кіровоградської середньої школи № 17. Оленка ШИБИСТА, яку віл тримає на руках, більше не буде першокласницею. І дзвінок, що зараз у неї, наступного року вже довірять іншій дівчинці... Наступного року буде все по-іншому. І класні керівники 10-А та 10-Б класів В. І. Меланчук і Н. М. Генко, звикаючи до нових класів, скажуть: «Таких випускників, як у минулому, вже, мабуть, не буде». Бо ніщо не повторюється. Навіть те, що традиційно! І однокласні слова «Прощай, школо!» щороку звучать по-різному.

Фото В. ГРИБА.

ЗА ДВА РОКИ я так вичувився й виснажився! І не йде з голови: коли ж нарешті все проясниться й розбереться по-справжньому!

За 18 років роботи я маю вісімнадцять подяк й інші нагороди, десять років ударник комуністичної праці. беру участь в товариському суді, член добровільної народної дружини, не раз висувався громадським захисником в народній суді... І ось при тов. Резниченку став злочинцем.

Сьогодні ми повинні перебудуватися не на словах, а на ділі. Я, як член КПРС, не можу миритися з безчинством і свавіллям у нашому колективі. Надіюсь: справедливість має перемогти.

(Із скарги в газету воля Кіровоградського ремонтно-механічного заводу імені В. К. Таратуті М. Ю. Пустового в березні цього року).

«Коли я йду на роботу, то на душі таке відчуття, що я знаходжусь не в нашій країні, де про недоліки, безпорядки сьогодні не бояться сказати, щоб їх ліквідувати, де про це говорять по радіо й телебаченню, пишуть газети. Здається, наче я в капіталістичній країні з фабрикантами й капіталістами: за справедливість можуть запросто вигнати з заводу. Саме так робить Резниченко.

(Із виступу на профспілкових зборах працівників автотранспортної дільниці РМЗ водія Сергія Гуцала в січні цього року).

І КІЛЬКА профспілкових зборів (у грудні-січні) автотранспортної дільниці пам'яті усім. Бо ще ніколи так часто не проводились вони в колективі. А причини для цього були вагомі. 16 грудня другим питанням була винесена персональна справа комсомольця О. Лаарусенка, який в робочий час використовував державний транспорт, щоб купити горілку — про це писала наша газета (4 грудня «Заїхав по дорозі...»). Згодом у «Молодому комунарі» з'явився виступ водія цього ж колективу М. Пустового, який розповів про те, що коїться в колективі: випадок з Лаарусенком — закономірність, виникають вони з прямої згоди й потакання начальника дільниці М. М. Резниченка. «Кому догана?» — запитав комуніст, звинувачуючи начальника. Запитав насамперед своїх же колег по роботі, які, знаючи про неблагополучну обстановку в колективі, промовчали: моя хата скраю.

Кореспонденція «Кому догана?» була опублікована в газеті «МК» 10 січня. Про недоліки в колективі водій М. Пустовий сказав чесно, сміливо, як належить громадянину. Але його не зрозуміли.

Про це я сьогодні можу сказати з певністю після розмов з багатьма людьми: теперішніми й колишніми членами колективу водіїв, людьми, які безпосередньо мали відношення до тих подій, що сталися на заводі після згаданих зборів.

А події розгорнулися хронологічно в такому порядку: середина січня — профспілкові збори по обговоренню публікації «Кому догана?», на яких звинувачено чотирьох чоловік всі проголосували за те, що М. Пустовий зводить наклепи на начальника; остання субота січня — черговий водій М. Пустовий відмовився близько дев'ятої години вечора відвезти додому на Лелеківну свого начальника М. М. Резниченка (хоча було отримано на це дозвіл директора заводу), окрім цього звинувачив начальника в пияцтві; 11-го березня — позавідомча охорона затримала водія

М. Пустового з двома відремонтованими насосами НШ-46; 19 березня — водій М. Пустовий на пропозицію механіка Геннадія Анікіна дати згоду на посаду майстра по ремонту відмовився; квітень — в Кіровський райком партії м. Кіровограда був направлений лист від колективу, під яким стояло близько двадцяти підписів: в колективі склалась нестерпна обстановка з вини водія М. Пустового, тому бачиться єдиний вихід — прибрати «ледацюгу, розгнущаного письменника, оскільки на етапі перебування такі люди особливо заважають цій великій справі...».

Так саме бачиться події очима начальника дільниці. При нашій останній зустрічі він, піднімаючись на другий поверх у свій кабінет, із задоволенням казав: «Колективний лист повернувся уже з райкомом назад на завод, у партком, скоро цьому буде кінець...».

Під час останньої зустрічі ми говорили довго й відверто. І багато з'ясувалось того, про що й словом не обмовлялось досі. Але розмови ми тоді так і не закінчили. Бо після моїх слів: «У мене є підстави більше вірити одному Гуцалу, ніж усім, хто підписався під листом», начальник став вмовляти мене не виносити цих подій на сторінки газети, вхопився за останнє: «Ви думаєте, в Пустового тільки зі мною такі конфлікти були? А ви запитайте в попередніх начальниках...».

Тоді розмову ми не закінчили. Я зустріся з попереднім начальником. Тож давайте закінчимо розмову зараз. У присутності читачів нашої газети.

Я звертаю до вас, Миколо Миколайовичу Резниченко. Поговоримо про все по порядку, в слухаємо людей, яких би вам може, й не хотілось би уже слухати. Бо як ви сказали мені: «От є щось у мені таке незрозуміле: як не полюблю людину, то вже все... Мене аж трясє, коли я починаю з таким чоловіком го-

ворити...». Не хочеться вам їх уже слухати, знаю. Але треба.

Ті січневі збори, які майже одностайно засудили «розгнущаного письменника» М. Пустового, ви готували заздалегідь. Пригадайте п'ятихвилинну вранці четвертого січня. Тоді ви відірили наїманими людям, за кого треба тримати руку. «Недавня комісія перевіряла нашу роботу і вказала нам, що неправильно оплачуємо робочий день», — сказали ви. — Коли водій стоїть на ремонті, то автоматично переводиться на роботу слюсаря з оплатою 1 нарванець 20 копійок в день. Ото поменше висловлюйте свої думки...».

Хто, скажіть, після такої настанови скаже щось проти начальника? Закон же у ваших руках?

Ніхто не сказав, за винятком Пустового й Гуцала. Тож ви й задали тон усім зборам: виступили не в кінці, як це належить керівникові, а на початку, спрямовуючи думки у потрібне вам русло.

Я уважно перечитав протокол зборів: виступи Балаги, Демиденка, Гавриленка

Вищий

або Як ставляться до критики на Кіровоградському ремонтно-механічному заводі імені В. К. Таратуті

й інших повторюють ваш виступ. Навже їм не було що іншого сказати? Можливо, й було, але чого ради вони будуть підтримувати Пустового, з яким їх, молодих, ваших ровесників і молодших, не зв'язує ні дружба, ні тим більше адміністративна залежність?

А як зреагували ви на виступ молодого комуніста Сергія Гуцала? Гуцал танцює під дудку Пустового. Більше скажу: йому виступ написав Пустовий, бо ж видно було, як він збивався, заїкався, коли виступав — не міг прочитати чужого почерку, — так сказали ви мені при нашій першій зустрічі. І майже слово в слово повторив ці слова голова заводського комітету профспілки М. Г. Лимаренко.

Ні, Миколо Миколайовичу і Миколо Григоровичу, Сергій Гуцало сам писав. Ніч не спав, думав, зважував. І звинувачення сказати про те, про що у вас не прийнято говорити. Ось скорочено я нагадаю вам його виступ. Він мені давав його в двох екземплярах: переписаний на чистовик і чорновий варіант, на кількох зіжмаканих аркушіках, покреслених вздовж і впоперек. Давав і руки в нього тряслись, і голос тремтів, здається, ось-ось надломиться. Чому? Про це пізніше.

Пригадали його виступ? Сергій, збиваючись, говорив про особисті якості керівника, якими він собі їх уявляв. То-

Андрій то не так просто усміхається в об'єктив — настрої-настрої, але ж і діло ладиться! З основним відділенням у мене — на 600 гектарах лягла кунурудза, на 232 — соняшник, пшениця й гороху дали 600-гектарний простір, та проса он майже на сотні гектарів...

Андрій КОМАРОВ (на знімку зліва вгорі) керує комсомольсько-молодіжною ланкою по вирощуванню кунурудзи і соняшнику у третій транторній. Віднедавна, щоправда, лиш від початку посівної, але наче вправно й, головне, відчутно: усього вчотирьох накрили ж вони двохсотгектарну кунурудзю та 95-гектарну соняшникову площу. Скоро й міжряддя вже вийде обробляти...

Кажуть, найправдивішу і заразом найсуворішу оцінку людині дає її батько. Комаров-старший, дійсно, дивиться — то на сина з усміхом, але відганяє, щоб не чує, як хвалить. — Як там воно у нас не є, сімейність чи династія, а що не нарікаю як бригадир, то не нарікаю. Скажу по секрету, що посівну озимих позгорін я б без цих хлопців навряд чи витягнув у строк... Тоді вони, щоправда, ще не вважалися окремою ланкою, але ж кожен уже, як на долоні, світився. Та що там — я ж їх ще на прантці позапам'ятовував, і Босин Сергій, і Юрно Семенов, і Марнович Серьoga — вони в мене в бригаді відбували норми після теоретичних занять в районному

СПТУ № 2. Головне — не відбували, а так набиралися там...

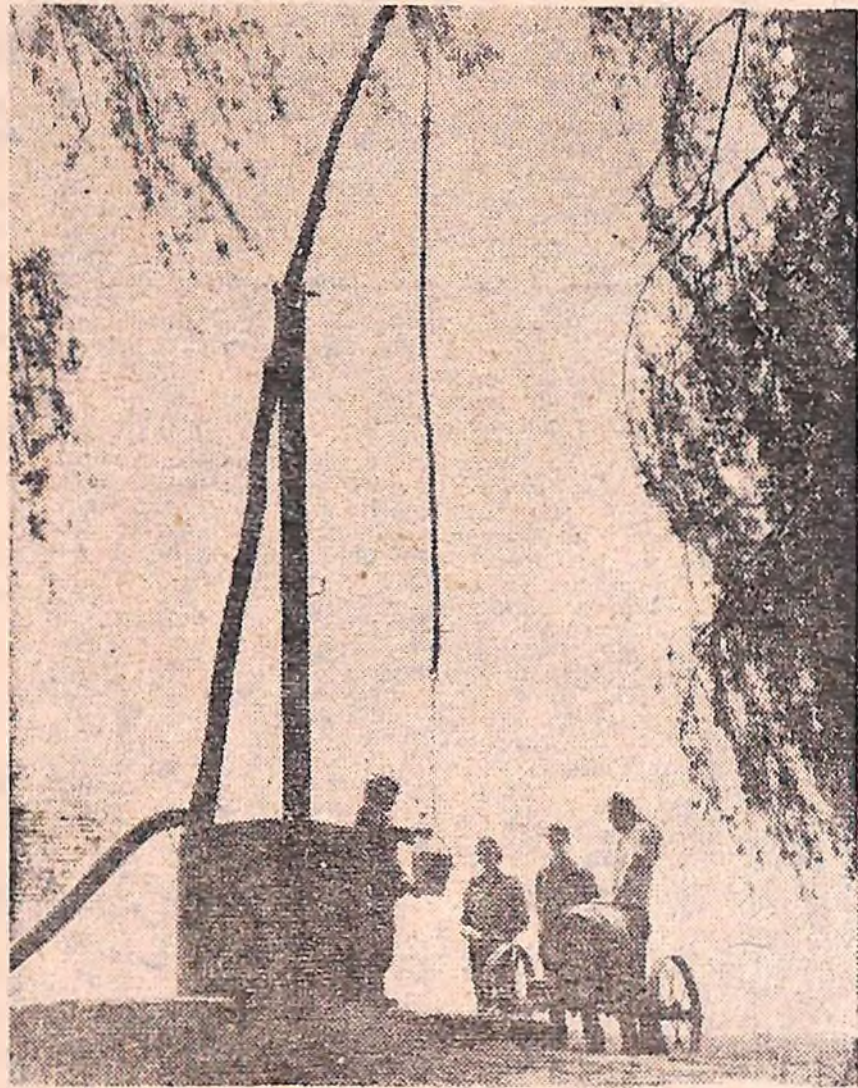
«Журавель» оцей (знімок справа) — прямо при в'їзді на бригаду, пий — не хочу кожному. А чом не новтунти водичі й механізаторам? Гуртом на ріллі — то й тут. Попереду в них ще чимало ранків і сутінків за кермом, але візьмемо на себе відповідальність припустити, що

та гасло на корпусі майстерні — і про них. На ньому всього кілька слів, але яких — «Не той орач, хто оре, а хто милується своєю оральною»!

І. КУЦЕНКО.

Колгосп «Комінтерн», Бобринецький район.

Фото В. ГРИБА.

ДО НАДРУКОВАНОГО

ді в очі запитав вас, Миколо Миколайовичу, чи може бути керівником той, хто не терпить чужої думки, підміняє всіх і за всіх все вирішує? «Звідтоді, як став начальником дільниці Резниченко, дружи й монолітності в колективі не існує. Начальник зводить рахунки, мстить за справедливую критику, покриває порушників трудової дисципліни, ставлячи таким чином їх у свою залежність», — пригадуєте ці слова на свою адресу, Миколо Миколайовичу? Сергій навів тоді достатньо фактів, які я не збираюсь повторювати, бо треба ще багато чого іншого сказати вам.

Говорив тоді Сергій не тільки про вас. Про пасивність партійної групи, яку очолює комуніст Матюшенко (до слова, голосування дуже яскраво проілюструвало цю думку — Матюшенко утримувався); про незрозумілу позицію керівництва заводу стосовно неблагополуччя у

го, аби її навести: «Він артист, — сказали ви дуже швидко. — Вміє плакати й ірионізувати, коли треба».

Так, ви не сирините, бо вам цього не зрозуміти. Чи не правда? «Я зараз нікого не боюсь: ні прокуратури, ні суду — за мною колектив!» — ось головний ваш аргумент. Але колектив, оті двадцять молоді людей, які знизу вгору дивляться на ваш вищий поверх — то ще не вся правда.

Відшуміли січневі збори. Похнюпив голову Пустовий, відступив Гущало, припили старші, досвідченіші водії...

Але вам, Миколо Миколайовичу, цього було не досить. Ви чекали особистої розправи. І нагода трапилась невдавазі.

31 січня, субота, вихідний. Врешті, перчитася пояснювальну записку на ім'я директора заводу контролера пропускного пункту на заводській прохідній Л. І. Іщенко: «Я чергувала на прохідній. Зайшов черговий водій Пустовий М. Ю. Трохи пізніше зайшов Резниченко М. М. В нетверезому стані. Це було десь близько восьмої години вечора, початок дев'ятої. Почав чіплятися до Пустового, щоб він віз його додому, але Пустовий не захотів давати йому ключі, а сказав: «Іди сам». Тоді Резниченко став обзивати його барбосом, дзвонити до директора. Та я стала говорити Резниченкові, що я все одно не випущу машину. Завелась суперечка, Пустовий викликав по телефону міліцію, тоді Резниченко вискочив з прохідної і зник. З Пустовим зробилось погано, він дуже захворів, я викликала швидку допомогу. Лікарі сказали, щоб він ішов додому, але Пустовий сказав: «Я на роботі, чергую». Пішов додому опівночі».

Ще раз прочитайте цю пояснювальну, Миколо Миколайовичу. Вам не соромно, що отак пишуть про керівника? П'ятий, обзиває підлеглого барбосом, тоді тікає... Мені незручно читати цю записку. У вас же, видно, інший погляд: як це так, я начальник, уже теж, і добирається аж на Лелеківку, а якийсь Пустовий відмовляється мене взяти державним автобусом (аякже, зовсім недавно вас возили постійно й відкрито)? Такий тон вашої пояснювальної. Хоч ви й пом'яшили його трохи тим, що начебто не просто вимагали відвезти себе додому, аби цим довести «розгубленому письменникові», що на вищому поверсі знаходиться, а начебто поговорити з Пустовим, з'ясувати стосунки. Так, нагоду ви вибрали для «задушевної» розмови підходящу, нічого й казати: в чоловіка стався нервовий стрес.

Більше того: пройде небагато часу і ви повернете справу так, ніби Пустовий того холодного вечора звів ще один наклеп на вашу особу. І вам це властиво. Навіть члени заводу прифрешили на розширеному засіданні 18 лютого підтвердити: пралий начальник!

Але це не так. Я спробую довести. Чому ж ви, тверезий чоловік, не дочекались міліції, щоб на очах у свідків Пустового М. Ю. й Іщенко Л. Т. довести свою правду, а текли? Скажу чому.

Щоб знайти на другий день підставних осіб. Ними стали працівники міліції В. К. Стичель і В. Л. Гречушкін. Хай залишиться на їхній совісті те, що вони «по зовнішньому вигляду, поведінці й розмові не визначили в Резниченкові п'яного». Але ж педантично виходить: ви тікали від міліції та й до міліції?

Другою підставною особою, яка погодилась свідчити вашу невинність, стала чергова на прохідній Людмила Шпилька. Чого це раптом вона не у свою зміну об'явилась на заводі пізнім вечором та ще в вихідний день, суботу? Щоб вам посвідчити? Через день, в понеділок, вона упрощувала Л. Т. Іщенко, щоб та забрала свою пояснювальну записку, пригадуєте? У вашій присутності. Сьогодні Людмила Шпилька відмовляється: такого взагалі не було. А сама пояснювальну відмовилась писати. Начальник відділу кадрів М. Г. Алексєєв, який готував справу на засідання завкому, відверто кажучи, брехню записував з уст. І цій брехні члени завкому повірили більше, ніж правді Л. Т. Іщенко.

До речі, вам, Миколо Миколайовичу, робити свої чорні справи було значно легше, адже Пустового в Кіровограді тоді вже не було. Ви терміново відправили його на двотижневі курси бригадирів під Київ. Навіть з огляду на конфлікт ви цього не повинні були робити, але... Ось ваша правда.

Згодом М. Ю. Пустового звинувачено в крадіжці: 11 березня працівники позавідомчої охорони вилучили з автобуса два насоси. Вони лежали в салоні в чемоданчику разом з рушником, милом, зубною пастою й шпінкою, журналами — все закладене в червону фарбу, бо насоси були свіжофарбовані.

Чи не дивним вам здається, Миколо Миколайовичу, той факт, що в такій атмосфері, яка панує у вашому колективі, Пустовий звинувачений в крадіжці? Чи не дивним є той факт, що напередодні перевірки міліцією ваш найближчий товариш механік Геннадій Анкінін відомо без відома Пустового взяв ключі від гаража? Двері в автобус так і залишилися відчиненими до ранку Г. Анкініна висловлює мені таке припущення: «Можливо, хто й підкрав із хлопців Пустовому насоси — а нього зараз багато ворогів, — але фант крадіжки міліцією заведено».

Метався того дня Пустовий з насосами на експертизу щоб знати відбитки пальців на насосах але йому відмовили. Проте факт є фактом і ви Миколо Миколайовичу зараз із гордістю допущаете його до тих, які можуть скомпрометувати його в очах ще вищого начальства.

А звинувачень в листі на ім'я секретаря Кіровського райкому партії, підписаного вашими підлеглими, Пустовому пред'являється чимало. Кількісної дав

ності — все, що могли, згадали. Навіть те, чого й не було.

Ні, я не стверджую, що Пустовий М. Ю. — святий чоловік. Кожен може необачно схибнути і на те ми й люди, щоб вибачити один одному. Вам же, Миколо Миколайовичу, вибачили постійні лякати ще на посаді водія, недбале ставлення до техніки, навіть одноразові спроби звільнити вас з роботи, більше того — судимість?.. (це з уст вашого колишнього керівника). Вам довірили керівництво колективом, Але в що колектив сьогодні перетворився?

Комісія М. Л. Вергун:

— Більше року на «вищий поверх», в кабінет до начальника, я не піднімаюсь. «Немає там що робити», — після таких його слів. А стан мій на цьому заводі — 44 роки. Ще не пам'ятаю, щоб тут таке творилось. Досить машину залишити без хазяїна на кілька днів — розберуть на запчастини. Ось зовсім недавній приклад із самосидом. А скільки таких стоїть й іржавіє? Шнодять один одному: а того фари повідірвувать, а туди гальмівну рідину зллють...

Секретар партійної організації дільниці М. В. Матюшенко:

— Не знаю, коли вже це напруження спаде. Дуже зловпам'ятний у нас начальник — все пригадає, лиш ти проти нього...

Колишній начальник автотранспортної дільниці О. М. Гордієнко:

— Чув я, що звільняє Резниченко з роботи Бута. Ну, це вже зовсім... Бут — золотий чоловік. На ньому можна сказати, вся техніка трималася.

Коли ж я запитав вас, Миколо Миколайовичу, чому пішов Бут з колективу, ви відповіли: «Вигнав, бо педасо, не хотів робити!»

З В. О. Бутим (він з 7 травня працює слюсарем в майстернях АТП обласпоживспілки) я розмовляв за дві години.

— Те, про що пише Пустовий, бачене лише здалека. Я був поряд з Резниченком. І знаю все. Це морально втрачена людина. Я кілька разів збирався йти. Мене він ні в чому не звинувачував, не зачіпав, бо я йому був потрібен. Але я не міг довше витерпіти, дивлячись на несправедливість. З вищого поверху піддивився на людей. Тільки з прибічниками він заминався в кабінеті, пив у побочий час і позаробочий, де вирішувались усі справи. Я був серед них своїм — куди правду піти. І мовчав. Як зараз мовчать багато.

Ось і все, Миколо Миколайовичу. Багато чого залишилось у моїх записках. Знаю, що будете дзвонити після публікації, як і тоді, коли газета опублікувала виступ «Кому догана?»

Не зрозумійте мою розмову з вами як прагнення обіплати вас брудом. Прагнення одне — відкрити очі дирекції і парткому заводу на стан справ у червоному вам колективі бо керівництво заводу формально відписалось на кореспонденцію «Кому догана?». Але є в мене й інше прагнення — захистити чесних комуністів М. Пустового, С. Гущало та інших ваших підлеглих у цьому ебачаю покликання нашої радянської преси.

В БОНДАР.

спецкор «Молодого комунар».

поверх,

водії, але й зрозуміли водночас: хіба не буде товариш Лимаренко покривати начальника автотранспортної дільниці, якщо самому не раз доводиться ремонтувати власну машину в державному гаражі.

Чому Гущало збивався, запинаяся, виступаючи? Він, може, перший раз в житті зустрівся ось із такою несправедливістю, і я уявляю, як у нього серце билось, коли він збирався взяти слово, щоб глянути вам і вашим спільникам у вічі. Кажу й про спільників, бо не один Сергій перед зборами натякає: ти думай, що робиш — тобі ж ось-ось черга на отримання квартири підходить, дітей треба в дитячі ясла влаштувати... Та він попри ті недвозначні натяки виступив. А потім, як сам признавався, пожалкував: «Нічого не доб'єшся, нічого не доведеш... Резниченка голими руками не азяти». І давав збережені чорнові мені у закутку заводу, щоб ніхто не бачив.

Саме після останньої моєї зустрічі з Сергієм у його тісенькій кімнатці готельного типу, де він розказував про своє невеселе дитинство, службу в армії (Гарний командир був у мене — вимогливий, але чесний, добрий чоловік). Багато чому навчив він мене», про не по його слабкому здоров'ю роботу на чавунноливарному заводі («А нуди дінешся: сім'я, дитина, а допомоги ніякої...»), про влаштування на ремонтно-механічний, вступ в партію — саме після цієї зустрічі мені прийшли на думку ті слова, які я згодом сказав вам, Миколо Миколайовичу, в нашій останній розмові: «У мене є підстави більше вірити Гущалові, ніж усім, хто підписався під цим листом». Правда, й відповідь ваша варта то-

ВІСІГОРОК

▲ ЦТ (I програма)

7.00 — Ранкова зарядка. Мультифільм. Музика. 7.30 — «Час». 8.05 — М. Горький. «Варвари». Фільм-вистава Державного Малого театру Союзу РСР. 10.55 — Новини. 16.00 — Новини. 16.15 — Відгукніться, сурмачі! 17.00 — Новини. 17.05 — Російська мова. 17.35 — Мультифільм. 17.45 — «Уроки історії». Тележурнал. 18.30 — «День за днем. Райком партії в умовах перебудови». День 3. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Наш сад. 19.30 — Новини. 19.40 — «Конструктори ХХІ століття». Інтерв'ю міністра освіти РРФСР І. Веселова. 19.50 — Телевистава «Анонімка» А. С. Михайлова. 21.00 — «Час». 21.40 — Поема про фільм-концерт «Найрізніші зустрічі композитора Р. Діона Шедрина». В перерві — 22.45 — Сьогодні у світі.

▲ УТ

10.00 — Новини. 10.10 — Художній телефільм «Гостя в майбутнього». 1 серія. 11.15 — «Доброго вам здоров'я». 11.45 — По сторінках дитячого гумористичного кіножурналу. 12.25 — «Старти надії». 12.55 — Новини. 13.10 — Телепростір будівництва нових потужностей виробничого об'єднання «Львівхімдобробити». 13.25 — Концерт духової музики. 16.30 — Новини. 16.40 — Срібний дзвіночок. 17.00 — Телепередачі з російської літератури. 17.35 — Музичний фільм «Веселі вліди». 18.00 — «Факти свідчать». 18.30 — Актуальна камера. 19.00 — Чемпіонат СРСР з футболу «Динамо» (Київ). 19.30 — «Металіст» (Харків). Під час перерви — «День за днем». (Кіровоград). 20.45 — На добраніч діти. 21.00 — «Час». 21.40 — «Міцний фундамент переконань». Пошуки творчих моментів задоволення віддаленою пропагандою і агітацією ЦК Компартії України Л. М. Ковачук. 21.55 — Художній фільм «Васса». 1 серія. 23.05 — Актуальна камера. Вечірній випуск. 23.35 — Чемпіонат СРСР з тенісу.

СЕРЕДА

▲ ЦТ (I програма)

7.00 — Ранкова зарядка. Мультифільм. Музика. 7.30 — «Час». 8.05 — Телефільм «Державний кордон». Фільм 6. «За порогом Перемоги». 1 серія. 9.15 — Жива природа. 10.15 — Новини. 16.00 — Новини. 16.15 — Документальні фільми про ВАР. 16.30 — Новини. 16.55 — Фільм «Дума про Копалка». Фільм 2. «Хитовина». 18.30 — «День за днем. Райком партії в умовах перебудови». День 3. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Наука і життя. Навчатори і консерватори. 19.45 — Новини. 19.50 — Телефільм «Державний кордон». Фільм 6. «За порогом Перемоги». 1 серія. 21.00 — «Час». 21.40 — «Звоніть, зв'язка». Молодіжна редакція інформуює. 22.25 — Сьогодні у світі. 22.40 — Концерт Північного російського народного хору. 23.30 — «Наступний Батьківщина». Науково-популярний фільм. До 200-річчя з дня народження.

▲ УТ

10.00 — Новини. 10.10 — Художній телефільм «Гостя в майбутнього». 2 серія. 11.15 — «Відвертість». 12.15 — Кіно без гри. 13.15 — Новини. 13.30 — Село і люди. 14.00 — «Хлопчик Кибальчиш». Опера для дітей. 16.30 — Новини. 16.40 — Срібний дзвіночок. 17.00 — Для школярів. «Зелений вогник». 17.30 — Перебудова і катри Красноярський завод будівельних і металобудови. 18.00 — «День за днем». (Кіровоград). 18.15 — Телефільм «Народні мелодії». 18.30 — «Ми йдемо в робітники». (Кіровоград). 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — «Автограф». 20.35 — Вечірня гімнастика. 20.45 — На добраніч діти. 21.00 — «Час». 21.40 — Художній фільм «Васса». 2 серія. 22.45 — Актуальна камера. Вечірній випуск.

ЧЕТВЕР

▲ ЦТ (I програма)

7.00 — Ранкова зарядка. Мультифільм. Музика. 7.30 —

«Молодой комунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На украинском языке.

3 26 по 31
травня
1987 року

«Час». 8.05 — Телефільм «Державний кордон». Фільм 6. «За порогом Перемоги». 1 і 2 серії. 10.20 — Новини. 16.00 — Новини. 16.15 — Телефільм «Вчора і сьогодні». 17.25 — Новини. 17.30 — Документальний телефільм. 17.45 — «До шістнадцяти і старі». 18.30 — «День за днем. Райком партії в умовах перебудови». День 4. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — До Дня прикормки. «На рубежах Вітчизни». Кінопариз. 19.15 — «Питання теорії. Про проблеми удосконалення пропаганди марксизму-ленізму у світі основних напрямів перебудови системи політичного і економічного навчання трудящих. 19.45 — Новини. 19.50 — Телефільм «Державний кордон». Фільм 6. «За порогом Перемоги». 2 серія. 21.00 — «Час». 21.40 — Кінопаризама. Спецвипуск про Всесоюзний кінофестиваль у м. Тбілісі. 22.25 — Сьогодні у світі. 22.40 — Музичний ринг. Естрадна програма за участю А. Михайленка і ансамблю «Машини часу».

▲ УТ

10.00 — Новини. 10.10 — Художній телефільм «Гостя в майбутнього». 3 і 4 серії. 12.20 — «Грани піднялися». 13.00 — Новини. 13.15 — Грамоти юні музиканти. 16.30 — Новини. 16.40 — Срібний дзвіночок. 17.00 — Громадянський артист СРСР Д. Шафран. 17.45 — Екранізація Українського телебачення. «Лінійний радист». «Комунар». Співробітник ринку. Миколаївської області Р. В. Савицький. 18.00 — «Народні таланти». Концерт художньої самодіяльності профтехучилища області (Кіровоград). 18.30 — Виступ академічного хору «Колоса». (Кіровоград). 20.45 — На добраніч діти. 21.00 — «Час». 21.40 — Молодіжна студія «Гарт». 23.10 — Актуальна камера. Вечірній випуск.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Документальний телефільм. 8.35, 9.35 — Природознавство. 4 кл. 8.55 — АСУ і наука. 9.05, 13.00 — Іспанська мова. 9.55 — «Утилізація токсичних відходів підприємств машинобудування». Науково-популярний фільм. 10.05 — Учимся СІТУ. Суспільствознавство. 10.35, 11.30 — Зоологія. 7 кл. 11.00 — Мамині школи. 11.55 — Телефільм «Незручна людина». 2 серія. 13.30 — Релігія і політика. Тележурнал. 14.15 — Новини. 14.20 — Школярям — про фізіологію і гігієну. 18.00 — Новини. 18.15 — «Спідружність». Тележурнал. 18.45 — Народні мелодії. 19.00 — Клуб мандрівників. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Для всіх і для кожного. 20.45 — Реклама. 20.50 — Документальний телефільм. 21.00 — «Час». 21.40 — Фільм «Скринька Марії Медічі». 23.10 — Новини. 23.20 — Велогонка «Дружба». Передача з Ленінграда.

П'ЯТИЦЯ

▲ ЦТ (I програма)

7.00 — Ранкова зарядка. Мультифільм. Музика. 7.30 — «Час». 8.05 — Телефільм «Державний кордон». Фільм 6. «За порогом Перемоги». 2 серія. 9.10 — «Зворотний зв'язок». Молодіжна редакція інформуює. 9.55 — Новини. 16.00 — Новини. 16.10 — Фільм «Дітям. Голубий шолом». 17.20 — Новини. 17.35 — Концерт пісні. 18.00 — І Московський антикварно-букиністичний аукціон. 18.30 — «День за днем. Райком партії в умовах перебудови». День 5. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Людина і закон. 19.30 — Новини. 19.45 — «Шлях у світ музики». Спогляд про зустріч Д. Кабалевського із старшокласниками школи № 16 м. Володимира. 21.00 — «Час». 21.40 — Фільм «Наступного дня». 1 серія. 22.45

— Сьогодні у світі. 23.00 — Фільм «Наступного дня». 2 серія.

▲ УТ

10.00 — Новини. 10.10 — Виробничі гімнастика. 10.20 — Художній телефільм «Гостя в майбутнього». 5 серія. 11.25 — «Глас мій болить».

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Документальні фільми. 8.35 — Образотворче мистецтво. Мистецтво криміналі. 9.35, 13.15 — Англійська мова. 10.05 — П. Чайковський. «Пори року». 10.35, 11.35 — Історія 7 кл. 11.05 — Наш сад. 12.05 — С. Михайлов. «Анонімка». Телепередачі. 13.45 — Новини. 13.50 — Твоє ленинська бібліотека. В. І. Ленін. «Великий почин». 14.30 — Розповідь про Ю. Фучіка. 18.00 — Новини. 18.15 — Ритмічна гімнастика. 18.45 — О. Тактаков. «Любовні пісні». 19.00 — Сільська година. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Винайдено в СРСР. 20.45 — За безпеку руху. 20.50 — Документальний телефільм. 21.00 — «Час». 21.40 — Валет Л. Деліба. «Копелія». Вистава Московського хореографічного училища.

Земля. Всесвіт. 11.00 — Батьківський день. субота. 12.30 — Для всіх і для кожного. Тележурнал. 13.00 — «Спідружність». Тележурнал. 13.30 — Інститут людини. 14.30 — Новини. 14.50 — До ювілею Великого Жовтня. Історія непереміжності. Фільм «Подяки розвідника». 16.30 — «День за днем. Райком партії в умовах перебудови». День 6. 16.45 — Міжнародний фестиваль телепрограм народної творчості «Неселіца». «Чарівні наспіви». (Монголія). 17.20 — Мультифільми. 17.40 — 9-а студія. 18.40 — Телефільм «Джамаліца». 1 і 2 серії. У перерві — 19.45 — Новини. 21.00 — «Час». 21.40 — Володимир Высоцкий. У перерві — 22.40 — Новини.

▲ УТ

10.00 — Новини. 10.10 — Ритмічна гімнастика. 10.40

ГОСТРИЙ СИГНАЛ

НА ЧИЙ СОВІСТІ НЕДОРОБКИ?

Напередодні нового літнього оздоровчого періоду спеціалісти Кировоградської міської санепідстанції провели рейдову перевірку по підготовці піонерських таборів обласного центру до літа. Лише один табір «Червоні вітрила» можна назвати серед тих, хто дійсно готується до сезону. Тут гарно дібрано колорит ігрового обладнання, стін у спальних кімнатах, дообладнується умивальня. А все ж огріхи помітні й у цьому таборі, зокрема, недобудований клуб. Його зводять уже шостий рік будівельники з комбінату «Кіровоградзбуд».

Зовсім не готовий до заїзду дітей табір імені Гагаріна. Це наочно не виконали свої гарантійні зобов'язання по завершенню будівництва нового харчоблоку і переобладнанню спального корпусу керівництво комунального господарства та облрембудтресту (тов. А. Х. Карпінський і В. С. Бабін). Непригідна картина й біля входу до піонерського табору «Орлятко»: недобудована почата ще минулого року трансформаторна підстанція, покритий грибок для чергових. У цього табору два казарми — управління торгівлі й обслуговування. Перші шефи справи по-батьківськи порубали прожитлові корпуси, а от будинки, що за обслуговування, все ще неполаджені, піонерська кімната забита дошками, вишай нездоровий і санітарно-технічний стан харчоблоку.

На диво спокійно ждуть прибуття дітей у піонерському таборі працівників

зв'язку і автотранспорту «Юність»: басейни не полагодили, умивальники не переобладнали, із вадами й водоігнна система. Схвилювала — щоправда, чомусь тільки санітарну службу — доля піонертабору «Сосновий бір», що міститься в чудовій зеленій зоні відпочинку міста. Табір цей приймає дітей працівників державних установ. Але зацікавлені особи — керівники зазначених установ — просто самоусунулися від підготовки табору до сезону.

Виявлено й суто будівельні недоробки. Харчоблок не добудовано. А існуючий не відповідає санітарно-гігієнічним вимогам, за що й був тимчасово саніціонований санітарною службою в минулому році. Дивує нерозпорядливість керівників організацій, які будують, — РБУ-2 облрембудтресту А. О. Давидова та спецРБУ того ж тресту Й. О. Верзуба, які ставлять під загрозу зриву оздоровлення дітей у цьому таборі.

Виявлені недоробки не просто серйозні — пройде вже зовсім небагато часу, і виправляти становище буде пізно. Не треба чекати перших звуків піонерських горнів!

С. БРОДСЬКА,

завідуюча відділенням гігієни дітей і підлітків Кировоградської міськсанепідстанції.

СУБОТА

▲ ЦТ (I програма)

7.00 — Ранкова зарядка. Мультифільм. Музика. 7.30 — «Час». 8.05 — Науково-популярний фільм «В об'єкті творчості Спічу». 8.25 — Чоловічому. Передача для дітей. 8.55 — II Всесоюзний

«На хвилі дружби». 11.10 — Мультифільми. 12.10 — Новини. 12.25 — Художній фільм із субтитрами «Карантини». 13.40 — «Доброго вам здоров'я». 14.10 — Сатиричний об'єкт. 14.30 — Естрадний концерт. 15.00 — Суботні зустрічі. 16.30 — Прем'єри студії «Укртелефільм». 16.50 — «Пісня скликає друзів». 17.30 — Літературна карта України. 18.15 — Концерт оркестру народних інструментів і тріо бандуристів Українського

ФОТОКОНКУРС «МК»

«Мій рідний край...».

Фотоюд М. ПАЛЬЧИНА.

20.35 — Вечірня гімнастика. 20.45 — На добраніч діти. 21.00 — «Час». 21.40 — Заключний концерт Всесоюзного фестивалю мистецтв «Київська весна». Під час перерви — Актуальна камера. Вечірній випуск.

фестиваль народної творчості. Позитив фестивалю. 9.25 — Говорять художники РСР. VI з'їзд художників РСР. 10.00 — «Успішки тривають». Концерт за участю дитячих хореографічних колективів. 10.30 — Людина.

телебачення і радіо. 18.45 — «Скільки музеїв України». 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — «Сонячні кларнети». 20.45 — На добраніч діти. 21.00 — «Час». 21.40 — М. Розовський. «Червоний куточок». Вистава Під час

перерви — Актуальна камера. Вечірній випуск.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Грає Р. Курманши (Баян). 8.30 — Ритмічна гімнастика. 9.00 — Річкова пошта. 9.30 — Мамині школи. 10.00 — Фільм «Скринька Марії Медічі». 11.30 — Програма Туркменського телебачення. 12.50 — Здоров'я. 13.35 — Тео Адам запрошує. 14.30 — Документальний телефільм. 15.10 — Москва. Великий зал консерваторії. Сторінки музики Ф. Шопена. 16.55 — Фільм «Кріпіння». 18.20 — «Фотографію мені подаруй». Співає Душан Гладичев (СРСР). 18.50 — Одна година з Л. Лоповим. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Водне поло. Міжнародний турнір збірної СРСР збірної США. 21.00 — «Час». 21.40 — Фільм «Північна полярність».

▲ ЦТ (I програма)

7.00 — Ранкова зарядка. Мультифільм. Музика. 7.30 — «Час». 8.05 — Документальний фільм. 8.30 — Ритмічна гімнастика. 8.15 — Тираж «Спортлото». 9.30 — Будильник. 10.00 — Служба Радіо Союзу. 11.00 — Річкова пошта. 11.30 — Всесоюзна читальня конференція. Зустріч з редколегією і авторами журналу «Дружба народів». 13.00 — Музичний блок. 13.30 — Сільська година. 14.30 — На чий гвди свято? 15.10 — Здоров'я. 15.55 — Грає піаніст М. Лафоре (Франція). 16.05 — «День за днем. Райком партії в умовах перебудови». День 7. 16.20 — Міжнародний фестиваль телепрограм народної творчості «Неселіца». «Вогонь». (Венгрія). 16.55 — Телефільм «Чарівні лядунки». 18.00 — Міжнародна програма. 18.45 — Це ви маєте. 19.30 — Короткометражний телефільм «Місце під сонцем». 19.50 — Музика і ми. 21.00 — «Час». 21.40 — Документальний телефільм. 22.45 — Супутник телебачення. 23.20 — Футбольний огляд. 23.55 — Новини.

▲ УТ

10.00 — Новини. 10.10 — Ритмічна гімнастика. 10.40 — Прем'єра документального телефільму. 11.05 — Художній телефільм для дітей. «У пошуках капітана Гранта». 2 серія. 12.10 — Річкова програма. 12.30 — Новини. 12.45 — Служба Радіо Союзу. 13.45 — Мультифільм на замовлення. 15.00 — «Село і люди». 15.30 — «Міровізія». Естрадна програма. 16.00 — День Юна. Свято дружби і родів біля Монумента. Честь возз'єднання України з Росією. 17.30 — До 70-річчя Великого Жовтня. 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — «Незабутні». 20.25 — Виступає вокально-інструментальний ансамбль «Опіон». 20.50 — На добраніч діти. 21.00 — «Час». 21.40 — Новини кіноекрана. 22.55 — Актуальна камера. Вечірній випуск.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — На зарядку ставай! 8.15 — Фільм «Північна полярність». 8.30 — Із старшини світової музичної культури. С. Прокоф'єв. Симфонія № 5. 10.25 — Російська мова. 10.55 — Документальний телефільм. 11.40 — Телефільм «Валдада про два будинки». 1 і 2 серії. 13.45 — Концерт гітаниної музики. 14.05 — «Звоніть зв'язок». Молодіжна редакція інформуює. 14.50 — Документальний телефільм. 15.45 — До 70-річчя Великого Жовтня. Фестиваль національних театрів. Фільм-вистава Вірменського академічного театру ім. Г. Сундукяна. В. Шекспір. «Король Джон». 18.00 — Жива природа. 18.00 — Урожай тенісу. 19.15 — Велогонка «Дружба». 19.35 — «Ленінград без пошени». Науково-популярний фільм. 19.55 — Реклама. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Водне поло. Міжнародний турнір збірної СРСР збірної США. 21.00 — «Час». 21.40 — Фільм «Допір'я зобов'язує».

«ЗІРКА» — «ДИНАМО» — 0:1.

Наступний номер «Молодого комунара» вийде у суботу, 30 травня.

Редактор Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой комунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На украинском языке.

НАША АДРЕСА:
316050. МПС,
м. Кировоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-54-26; відповідального секретаря — 2-55-65; відділу робітничої молоді та внутрішніспільного життя, сільської молоді — 2-53-94; пропаганди, листів і масової роботи — 2-59-82; учнівської молоді, морально-естетичного виховання — 2-55-65; військово-патриотичного виховання та спорту, фотокорекції — 2-53-22; оголошень — 4-28-96; нередакторської — 3-61-83.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.
Друкарня імені Г. М. Дмитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кировоградського обкому Компартії України м. Кировоград, вул. Гліни, 2.